

Nabożeństwa w naszej parafii – Maj 2013

01.05 środa	Liturgia Uprzednio Poświęconych Darów	godz. 9 ⁰⁰
02.05 czwartek	Wspomnienie Ustanowienia Eucharystii. Liturgia Św. Bazylego Wielkiego Czytanie 12 Ewangelii Pasyjnych	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
03.05 piątek	Wspomnienie Męki Pańskiej Wieczernia z wyniesieniem całunu (Płasczcanicy)	godz. 16 ⁰⁰
04.05 sobota	Wielka Sobota. Liturgia Św. Bazylego Wielkiego Święcenie Pokarmów od godz. 11⁰⁰ – do godz. 18⁰⁰ Połunoszcznica	godz. 9 ⁰⁰ godz. 23¹⁵
05.05 niedziela	СВЕТЛОЕ ХРИСТОВО ВОСКРЕСЕНИЕ - ПАСХА Krestnyjchod (Procesja), Jutrznia Paschalna. Święta Liturgia	 godz. 08⁰⁰
06.05 poniedziałek	Poniedziałek Paschy Święta Liturgia	godz. 10⁰⁰
08.05 środa	Środa Paschy Święta Liturgia	godz. 09⁰⁰
11.05 sobota	Wsienoszcznoje Bdienije	godz. 17⁰⁰
12.05 niedziela	Niedziela II po Wielkanocy. O Tomaszu. Święta Liturgia. Procesja. Modlitwy za dusze zmarłych rozpoczynają się od godz. 08⁰⁰	godz. 09⁴⁰
15.05 środa	Spotkanie Seniorów Święta Liturgia.	godz. 09 ⁰⁰
18.05 sobota	Wsienoszcznoje Bdienije	godz. 17 ⁰⁰
19.05 niedziela	Niedziela III po Wielkanocy. Św. Niewiast Niosących Wonności. Święta Liturgia	godz. 8³⁰ i 10⁰⁰
22.05 środa	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych	godz. 09 ⁰⁰
25.05 sobota	Wsienoszcznoje Bdienije	godz. 17 ⁰⁰
26.05 niedziela	Niedziela IV po Wielkanocy. O Paralityku. Święta Liturgia	godz. 8³⁰ i 10⁰⁰
29.05 środa	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych.	godz. 9 ⁰⁰

Prosimy o ofiary do skarbonki na pokrycie kosztów druku gazетки.

W Naszej Parafii

Parafia Prawosławna św. Jana Klimaka w Warszawie, 1 maja 2013, nr 5 (49)

ПАСХА.

ТРОПАРЬ, ГЛАСЪ Ї:

ХРІТОСЪ ВОСКРѢСЪ НІЗЪ МЕРТВЫХЪ, СМЕРТІЮ СМЕРТЬ ПОПРАВЕЪ,
НІ СУЩЫМЪ ВО ГРОБѢХЪ ЖИВОТЪ ДАРОВАЕЪ.

КОНДАКЪ, ГЛАСЪ НІ:

ЇЩЕ НІ ВО ГРОБѢ СНИЗШЕЛЪ ЇСНІ, БЕЗСМЕРТНОЕ, НО ІДОУЪ
РАЗРУШИЛЪ ЇСНІ СІЛЪ, НІ ВОСКРІЛЪ ЇСНІ, ІАКЪ ПОБѢДИТЕЛЪ ХРІТѢ
БЖЕ, ЖЕНАМЪ МУРОНОСЦАМЪ БѢЩАВЫИ: РАДУЙТЕСѢ! НІ ТВОИМЪ
ІПЛОМЪ МІРЪ ДАРУДИ, ПАДШЫМЪ ПОДАДИ ВОСКРІНІЕ.

*Bracia i Siostry w dniu Zmartwychwstania Chrystusa przyjmijcie
płynące z głębi serca życzenia obfitych Łask od Zmartwychwstałego
Chrystusa, umocnienia wiary, nadziei, miłości oraz zdrowia.*

Proboszcz i Kler Parafii

ŚWIĘTO ŚWIĄT

Zmartwychwstanie Pańskie

Pascha Chrystusowa

Święto ruchome: zawsze w niedzielę (stąd niedziela pierwotnie nazywana była Dniem Pańskim – gr. *Kiriaki* lub Dniem Zmartwychwstania – cerk.-słow. *Воскресение Христово*).

Znaczenie Paschy pośród świąt prawosławnych jest wyjątkowe. Ponieważ jest wydarzeniem nie dającym się porównać z jakimkolwiek innym, to nie zalicza się Jej nawet do 12 „głównych” – tzw. *dwunadiesiątych*, ani też do grupy „wielkich” świąt prawosławnych. Jest często – i słusznie – nazywana „Świętem Świąt”.

Trzeciego dnia, po złożeniu do grobu Ciała Chrystusa, niektóre z niewiast (*mironosicy* – były wśród nich Maria, Salomea i Joanna) o poranku udały się do Grobu Pańskiego, ażeby zanieść tam wonności (*miro*), przeznaczone dla namaszczenia najświętszego Ciała Jezusowego. Zbliżywszy się, dostrzegły, że wielki kamień, którym zagrodzono wejście do grobu, został odsunięty, a sam grób jest pusty. Ujrzały też Anioła Pańskiego na skale, roztaczającego blask, niczym błyskawica, w szatach białych jak śnieg. Na ten widok niewiasty ogarnął lęk. Lecz Anioł rzekł: *Wy się nie bójcie; wiem bowiem, że szukacie Jezusa ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo wstał z martwych, jak powiedział. Z bojaźnią i wielką radością niewiasty podążyły, aby obwieścić Apostołom to, co ujrzały.*

... A oto Jezus zastąpił im drogę i rzekł: Bądźcie pozdrowione! One zaś podeszły, objęły Go za nogi i złożyły Mu pokłon. Wtedy rzekł do nich Jezus: Nie bójcie się! Idźcie i oznajmijcie braciom Moim, aby poszli do Galilei, a tam mnie ujrzą.

I jak niegdyś, ujrzeni Jezusa uczniowie Jego. W radosne Święto Paschy nasza Cerkiew wzywa wiernych, aby przywrócili czystość swym uczuciom i ujrzeni Chrystusa, roztaczającego nieprzenikniony blask Zmartwychwstania i na uroczyste śpiewy usłyszeli od Niego w odpowiedzi: *Radujcie się!...*

Wsluchajmy się w natchnione słowa św. Jana Złotoustego:

Niech nikt nie oplakuje grzechów, przebaczenie z grobu bowiem zajaśniało. Niech nikt nie lęka się śmierci, wybawiła nas bowiem śmierć Zbawiciela. Wygasił ją Ten, który był przez nią trzymany...

Zmartwychwstał Chrystus – i upadły demony. Zmartwychwstał Chrystus – i weselą się aniołowie. Zmartwychwstał Chrystus – i życie święci swą pełnią. Zmartwychwstał Chrystus – nikt martwy nie pozostał w grobie. Ujarzmił piekło – Ten, który zstąpił do piekła...

Objaśniając tajemnicę śmierci Chrystusa, nasza Cerkiew naucza, iż po złożeniu Go do grobu, a przed Swym Cudownym Zmartwychwstaniem, Chrystus, Syn Boży – Bóg i Człowiek – przebywał w grobie ciałem i w otchłani duszą, w raju z łotrem i na tronie wraz z Ojcem i Duchem Świętym, wszystko napelniając Sobą, jako Wszechobecny.

„W tym dniu nasz Pan pokonał piekło, uwalniając więźniów, którzy od wieków się w nim znajdowali” – głosi Cerkiew, współuczestnicząc duchowo w Zmartwychwstaniu Pańskim. I podobnie, jak niegdyś krew zabitych jagniąt symbolizowała obietnicę, daną przez Boga ludowi Izraela, ażeby, uniknąwszy kary, jaka spotkała Egipcjan, opuścił Egipt i wkroczył do Ziemi Obiecanej (słowo *pascha*, hebr. *Pesach* – oznacza 'przejście'), tak samo Chrystus – „nowa

Pascha, żywa Ofiara, Baranek Boży, Który wziął na Siebie grzech świata” – własną krwią zapieczętował Nowy Testament, dając początek przechodzeniu Ludu Bożego ku Zmartwychwstaniu i życia wiecznego.

Пасха, Господня Пасха! От смерти бо к жизни и от земли к небеси Христос Бог нас приведет, победную поюция! Христос воскрес из мертвых, смертью смерть поправ, и сущим во гробех живот даровав! (Тропарь глас 5-й).

Пасха, Pascha Chrystusowa! Od śmierci wszakże do życia i od ziemi do nieba Chrystus jako Bóg nas doprowadził, triumf opiewających! Chrystus powstał z martwych, śmiercią śmierć depcząc i przebywającym w grobach darując życie! (Troparion, ton 5).

Homilia wielkanocna św. Jana Chryzostoma

Jeśli ktoś jest uczciwy i pobożny, niech znajdzie radość w tej dobrej i pełnej światłości uroczystości. Jeżeli ktoś jest sługą roztropnym, niech wejdzie ciesząc się do radości Pana swego. Jeżeli ktoś dźwigał postu udręki, niechże otrzyma dziś słuszną zapłatę. Jeśli niósł trudy od pierwszej godziny, niech sprawiedliwą otrzyma należność. Jeśli ktoś przyszedł po trzeciej godzinie, niech też świętuje z wdzięcznością. Jeżeli ktoś dopiero po szóstej godzinie się dołączył, niech nie ma żadnej wątpliwości, ponieważ niczego nie traci. Jeśli zaś ktoś pozbawił się nawet dziewiątej godziny, niech także o niczym nie wątpi, niczego się nie boi. Jeśli ktoś dołączył się nawet o jedenastej godzinie, niech wcale nie boi się zwłoki. Albowiem gościnny jest Pan. Przeto przyjmuje ostatniego, jak i pierwszego i daje odpocząć tym, co o jedenastej godzinie przyszli, podobnie jak tym, którzy pracowali od pierwszej godziny. I nad ostatnim się lituje i pierwszego wynagradza, i jednemu daje i drugiego wspomaga. I uczynki przyjmuje, i zamiary wita, i wysiłki szanuje, i chęci pochwała. Przeto wejdźmy wszyscy do radości Pana swego: i pierwsi, i drudzy nagrodę przyjmijcie. Bogaci i ubodzy, wszyscy razem się ciesście. Wstrzeźmieliwi i leniwi, ten dzień uczcijcie. Ci, co pościli i co nie pościli, weselcie się dziś. Uczta przygotowana, rozkoszujcie się wszyscy. Baranek przygotowany, niech nie wyjdzie nikt głodny. Wszyscy nasyćcie się ucztą wiary, wszyscy przyjmijcie bogactwo miłosierdzia. Niech nikt nie oplakuje ubóstwa, objawiło się bowiem wspólne Królestwo. Niech nikt nie oplakuje grzechów, przebaczenie z grobu bowiem zajaśniało. Niech nikt nie lęka się śmierci, wybawiła nas bowiem śmierć Zbawiciela. Wygasił ją Ten, który był przez nią trzymany. Ujarzmił piekło Ten, który zstąpił do piekła. Zgorzkniało piekło, skosztowawszy ciała Jego. I to właśnie przewidując, Izajasz tak wołał: piekło, mówił zgorzkniało, spotkawszy Cię w otchłani. Zgorzkniało, bo zostało puste. Zgorzkniało, bo zostało oszukane. Zgorzkniało, bo umarło. Zgorzkniało, bo zostało obalone. Zgorzkniało, bo zostało skępowane. Przyjęło ciało, a natknęło się na Boga. Przyjęło ziemię, a spotkało samo niebo. Przyjęło to, co mogło widzieć, a wpadło w to, czego nie mogło widzieć. Gdzie więc, o śmierci, jest twój oścień? Gdzie twe, piekło, zwycięstwo? Zmartwychwstał Chrystus – tyś zostało zrucone. Zmartwychwstał Chrystus – i upadły demony. Zmartwychwstał Chrystus – i weselą się aniołowie. Zmartwychwstał Chrystus – i życie święci swą pełnią. Zmartwychwstał Chrystus – nikt martwy nie pozostał w grobie. Chrystus bowiem powstawszy z martwych stał się pierworodnym pośród umarłych. Jemu chwała i królestwo na wieki wieków. Amen.